

Een klein geschenkje

Theater 'Liedje voor Gigi' is prettig meanderend miniatuurtoneel, vol architecturale illusies en poëtische observaties.

Liedje voor Gigi.

Toneelhuis &
Benjamin Verdonck.

★★★★☆

Op tournee tot 4/4.

Verdonck is 45, maar kijkt nog vol verwondering naar het leven. Met enkele rake anekdotes evoceert hij in *Liedje voor Gigi* een panorama aan verhaaltjes, die gaan over pistachetaartjes in Parijs, vijftig Inuit-woorden voor sneeuw en de vlecht die meester Nico in het haar van zijn dochter legt. Kleine beschouwingen over het leven zijn het, minicolumns haast, die op het eerste gezicht weinig met elkaar te maken hebben.

Of toch? Opvallend vaak stelt de dochter bezorgde vragen: over legertanks op straat en waarom sommige bananen goedkoper zijn dan andere (het antwoord: onfaire handel). Kinderlijke naïvi-

teit die onder hoogspanning komt door op te groeien, is een terugkerend thema. Net als de veilige warmte van thuis, terwijl de wereld buiten zich van haar minst fraaie kant toont. Zo zingt Verdonck aan het eind een schaamteloos romantische versie van 'Our house' van Crosby, Stills, Nash & Young.

In de drie kwartier daarvoor verstopt hij zich achter een groot uitgevallen theatermaquette, met vele rijen coulissen. Achter de schermen trekt Verdonck aan touwtjes en laat hij wanden en vormen tevoorschijn komen die door een ingenieus spel van licht en schaduw de meest mysterieuze taferelen oproepen. Vorm en inhoud vallen hier niet eenduidig samen, maar bieden juist aanzetten om bij te associëren en weg te dromen. Net zoals de stemmige gitaarmuziek van Bram Devens en Tomas De Smet meandert *Liedje voor Gigi* prettig voort. Een klein geschenkje in een jachtige wereld, waarbij er letterlijk licht gloort aan het eind van de tunnel.

FILIP TIELENS

Verdonck speelt ingenieus met licht en schaduw. © kvde.be

De Standaard/DS2 29/01/2018, bladzijden 6 & 7

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Standaard/DS2

